

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

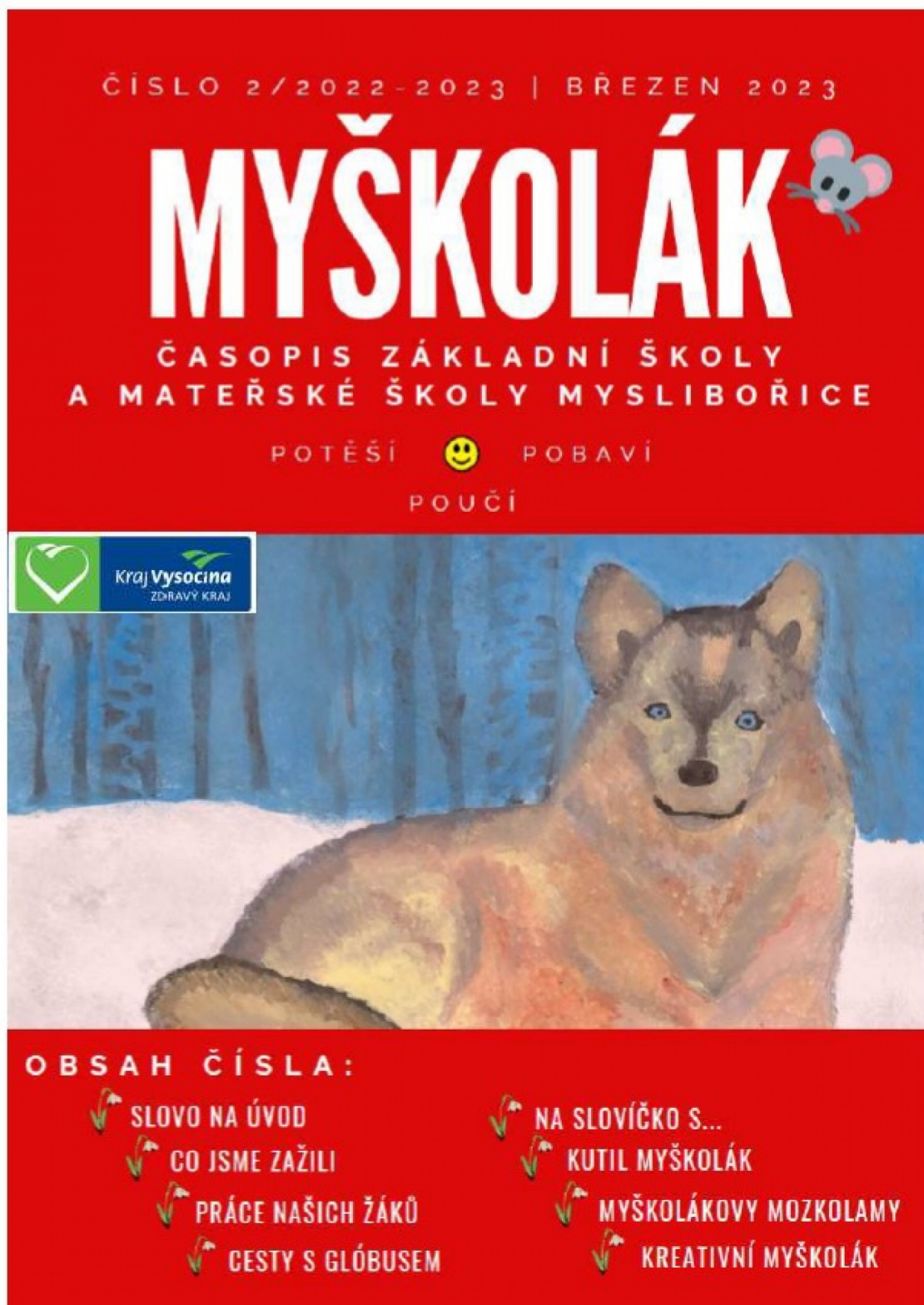
Máte rádi obrazy Josefa Lady?
Přečtěte si, jak jeden z nich popsala
Nela Palátová (7. ročník).

ČTĚTE NA STRANĚ 9

ROZHOVOR S EVOU GARGELOVOU

V rozhovoru se vám blíže představí
paní učitelka Gargelová, tak si jej
nenechte ujít!

ČTĚTE NA STRANĚ 11

ilustrace: Lucie Hlavničková (5. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

právě v rukou držíte „jarní“ vydání školního časopisu, ve kterém, doufám, najdete spoustu inspirace pro sebe i své kamarády. Příroda se pomaloučku probouzí, dny se prodlužují a myslím, že nejsem sama, komu jasné sluneční paprsky kouzlí úsměv na tváři.

Redaktorský tým školního časopisu opět usilovně sepsal poutavé články, díky kterým si připomenete zážitky a dojmy z uplynulých prosincových,

lednových, únorových a březnových školních akcí. Pojďme si tedy společně připomenout úspěšnou mikulášskou besídku, vánoční koncert s jarmarkem, tříkrálové vystoupení, oblíbený lyžařský výcvikový kurz ve Filipovicích a několik dalších tradičních školních akcí.

V tomto jarním vydání se můžete inspirovat zejména slohovými pracemi našich žáků. Jak výstižně charakterizovat člena rodiny, nebo jak detailně popsat obraz známého malíře –

to jsou dovednosti, které jistě poslouží ke zdokonalení písemného projevu.

Nenechte se tedy už nikým rušit, pohodlně se usadte a relaxujte s naším *Myškolákem*!

Moje odpověď na anketní otázku: Nejraději pobývám v kabinetě II. stupně, protože tam máme skvělý učitelský kolektiv a spoustu legrace.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;

REDAKTORSKÝ TÝM

Markéta Procházková, 5. roč.
Nejraději mám tělocvičnu, protože ráda šplhám na tyči.

Lucie Svobodová, 5. ročník
Nejraději navštěvuji ateliér, protože ráda maluji.

Matěj Kurtin, 6. ročník
Nejraději navštěvuji prostor, kde jsou skříňky - těším se ze školy domů.

David Šeiner, 6. ročník
Nejraději mám naši třídu, protože tam můžeme dělat nepořádek.

Karel Horák, 7. ročník
Mám rád naši třídu, protože tam mám kamarády.

Jaké místo ze školy
nejraději
navštěvujete?

Pavel Chytka, 7. ročník
Nejraději mám naši třídu, protože je to tam příjemné.

Natálie Svobodová, 8. ročník
Nejraději mám asi učebnu výtvarné výchovy, protože ráda vytvářím.

Mariana Zimová, 8. ročník
Mám ráda učebnu výtvarné výchovy, protože miluji malování.

Barbora Matějková, 9. roč.
Nejraději jsem v naší třídě, protože máme skvělý kolektiv.

Ludmila Mrnušítková, 9. roč.
Nejraději mám naši třídu, protože ji beru jako domov.

Herecká návštěva ve škole

V pátek 11. listopadu 2022 navštívili naši školu dvě známé herecké tváře - Miroslav Šimůnek a Milan Enčev. Připravili si pro naše žáky besedu, kterou provázela uvolněná nálada a spousta zvědavých dotazů. Oba zmínění panové byli velice milí a vstřícní, nejvíce se rozpovídali o hereckém povolání a nejrůznějších historkách z natáčení. Na závěr besedy žáci neváhali požádat herce o autogram na památku.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Mikuláš, čert a anděl

V pondělí 5. prosince 2022 nás ve škole navštívil Mikuláš se svou družinou.

V kulturáku, jakmile jsme prošli nebeskou bránou, nás přivítali usměvaví andělé v bílých šatech s křídly. Před námi stál Mikuláš v tradičním oděvu a požádal sv. Barboru, aby přečetla naše skutky z Knihy hříčů. Mikuláš potom z naší třídy vybral největšího hříšníka a postavil ho na váhu. Postupně andělé přidávali závaží do doby, kdy vybraný žák nepropadl peklu. V té chvíli vtrhl do nebe čert, který si žáka odnesl. Mikuláš nám rozdál tzv. živé duše (papírky se zárukou, že si nás v pekle nenechají), a my jsme se

tak mohli vydat na exkurzi do pekla. Když jsme tam přišli, všude se spalo. Někteří čerti leželi na stole plném karet, kyselého zelí a nakládaných okurek. V krbu praskal oheň a spící Lucifer se válel ve svém křesle. Po zemi byla rozházená sláma, ve které podřimovali čerti. Ve chvíli, kdy náš strach opadl, vyskočil rozčilený Lucifer a vzbudil svým křikem všechny okolo. Čerti okolo nás procházeli a pohlíželi nám do tváří. Na Luciferově stolku ležel telefon, kterým se volalo do kotelny. Čerti na rozkaz přiložili pod kotel, ve kterém míchali stehenní kosti. Sekretářky u pekelného notebooku četly jména hříšníků.

Lucifer si některé z nich vybral a ptal se: „Bojíš se?“ Vystrašení jsme odcházeli přes pekelnou bránu po schodech s malými plamínky svíček. Potom jsme jen dali sbohem andělům v nebi a odcházeli jsme zpět do třídy.

(Ludmila Mrnušítková, 9. ročník)

Vánoční koncert opět oslnil!

Dne 20. prosince 2022 se uskutečnil školní vánoční koncert doprovázený jarmarkem.

Na něm se prodávala vánočně laděná keramika a jiná vánoční dekorace. Na samotném koncertu se mi nejvíce líbilo vystoupení učitelů. Trošku mě

však mrzí, že nezpívali všichni učitelé. Sbor s trumpetisty si vedl skvěle. Děkujeme všem za účast na této tradiční školní akci.

(Matěj Kurtin, 6. ročník)

Vánoce na pódiu

Dne 20. prosince 2022 se v naší škole uskutečnil vánoční koncert.

Od 16 hodin se do školy mohli přijít podívat naši blízcí, kteří si zde mohli také zakoupit výtvary našich žáků (svícny, voskové svíčky, keramiku apod.). Mohli si zakoupit výborný punč a také cukroví. Účinkující vánočního koncertu procházeli uličkou se zapálenými lucernami přímo na pódium. Doma jsem si pomalý příchod na pódium trénovala se svou sestrou na chodbě. S paní učitelkou Kotačkovou jsme trénovali písně, například Vánoce jako dřív od Marka Ztraceného.

Všechny tyto písně jsem opět trénovala doma a také na lanovce během lyžování v Rakousku. Před samotným vystoupením jsem byla nervózní, ale když jsem si stoupla na pódium, tak nervozita opadla. Moc ráda zpívám a vystoupení jsem si užila. Po vystoupení nám všichni zatleskali a mamka s tatínkem mě pochválili. Byla tam i babička, strejda, teta a sestřenice – také oni mě pochválili. S mamkou jsme šly poté omrknout vánoční jarmark. Vzaly jsme si jmelí a všichni společně jsme následně odjeli domů.

(Lucie Svobodová, 5. ročník)

Tři králové - mudrci z Východu

V pátek 6. ledna 2023 jsme s 6. třídou absolvovali tříkrálové představení na školním „výstavě“.

Toto představení jsme pečlivě natrénovali s paní učitelkou Míčovou a paní učitelkou Kotačkovou. Když jsme si rozdělili role, já jsem dostal roli Žida. Hned po škole jsem zavolač babičce a ta mi ochotně připravila kostým. Doma jsem si text mé role trénoval skoro každý den. Na celé představení jsme se připravovali v hodinách českého jazyka a hudební výchovy. Když jsme ráno, v den našeho tříkrálového vystoupení, dorazili do školy, šli jsme do třídy a tam se oblékali

do připravených kostýmů. Najednou přišla naše herecká chvíle. Čekali jsme na schodišti I. stupně na znamení, že můžeme jít na pódium. Když jsme tam nastupovali, byl jsem trošku ve stresu, ale nakonec jsem si představení užil. Jsem moc rád, že jsem měl příležitost zahrát si roli Žida.

(David Šeiner, 6. ročník)

Tak trochu jiné lyžování

V pondělí 9. ledna 2023 se naše škola, jako každý rok, vypravila na lyžařský výcvikový kurz do Filipovic, které se nachází v podhůří Jeseníků.

Sraz všech účastníků byl v 6:30 hod. před školou a v 7:00 hod. byl odjezd autobusem. Jakmile autobus přijel, rodiče nám do něj naložili kufry, lyže a lyžačky a mohli jsme vyrazit. Cesta autobusem trvala asi tři hodiny a celkem rychle utekla. Jakmile začal autobus stoupat po prudkých serpentínách nahoru, vypadlo to, že čím výš jsme jeli, tím méně sněhu tam bylo. Autobus nám zastavil před Pepovkou a my jsme začali vynášet kufry a veškerá zavazadla. Jakmile se všechny kufry nanosily do chodby, začaly nás paní učitelky rozřazovat do pokojů. Poté, co jsme získali pokoj, následoval oběd. Když jsme se najedli, paní učitelka Kosová nás informovala, jestli se půjde lyžovat. Všichni jsme byli nadšení, že jsme lyžovat šli, i když to spíše vypadalo, že venku je více bahna a hlíny než sněhu, ale moje představy byly mnohem horší. Byli jsme rozděleni do dvou skupin – rychlejší a pomalejší lyžaři i nelyžaři. Tento den jsme lyžování nějak zvládli, i když na svahu byly muldy, led a bahno. Každý den bylo možné jít večer do bazénu po rozdělených skupinách, anebo jsme byli na pokoji. V úterý ráno jsme šli po snídani opět lyžovat a bylo to

stejně jako předešlý den. Na svahu byl led a podmínky nebyly moc dobré. Jezdilo se na muldách, ledu a bahně. Po úmorném dopoledním lyžování, kde nás rozdělili do více skupin, následoval vytoužený oběd. Po hodinové odpolední pauze jsme šli opět na svah, který byl stejný jako ráno. Takže jsme lyžovali, padali a vypadali jako zabahnění sněhuláci. Večer se zase chodilo do bazénu a následně bývala večere. Ve středu ráno po snídani, ke které jsme měli míchaná vajíčka, jsme se převlékli do lyžařského oblečení a šli opět na svah. Čekalo tam na nás velké překvapení – vlekaři nám upravili k lyžování celou sjezdovku, takže se lyžovalo opravdu krásně. Po obědě jsme si udělali výlet

do Bělé pod Pradědem, kde jsme měli zarezervované zábavní centrum. Centrum mělo dvě patra a součástí druhého patra byla velká knihovna s velkým výběrem knih. Neváhaly jsme a s Barčou Procházkovou a Liduškou Mrnušíkovou jsme si šly číst. Nakonec se k nám přidala celá devátá třída zbytek z naší osmé třídy. Četli jsme si tam asi dvě hodiny, což však bylo celkem krátké. Asi kolem 16:00 hod. nás autobus převezl zpátky na Pepovku, kde na nás opět čekal bazén a po něm večere. Ve čtvrtek ráno jsme šli opět lyžovat, ale byla to úplná hrůza. Svah jsme dolů sjížděli asi půl hodiny a byl strašně moc ledový. Spíše připomínal kluziště pro brusle. Takže jsme sjeli sjezdovku jen jednou a šli zpět na Pepovku. Na odpoledne

byl naplánovaný slalom, a tak se paní učitelky domluvíly s vlekaři, kteří nám sjezdovku vyrolbovali. Na slalom jsme tedy měli krásně měkoučkou sjezdovku. Slalom se jel v horní části sjezdovky a jeli ho úplně všichni. Po zvládnutí slalomu jsme všichni hromadně sjeli dolů a šli zpět na Pepovku. Večer bylo vyhlášení vítězů slalomu. V pátek jsme lyžovat nešli, protože sjezdovka byla rozmočená a nedalo se na ní lyžovat. Začali jsme tedy balit lyže, lyžačky i kufry a všechno jsme to snášeli do společenské místnosti. Na oběd jsme měli domluvenou polévku a po něm jsme začali nosit všechny věci do autobusu. Cestou do Myslibořic jsme si udělali zastávku na Rohlece, kde jsme si dali takový druhý oběd. V Myslibořicích na nás už čekali rodiče, kteří nás odvezli domů. Lyžák se mi líbil, i když tam moc sněhu nebylo. Už teď se těším na další!

(Natálie Svobodová, 8. ročník)

Kdo vyšplhal nejvýš?

Dne 24. ledna 2023 se ve škole pořádala šplh. Konal se v tělocvičně a organizovala ho paní učitelka Kosová.

Vše bedlivě pozorovali a zapisovali členové školního parlamentu. Celkem dost žáků se účastnilo, ale hodně z nich včetně dětí z družiny se jen dívalo jako já. Šplh byl rozdělený do 4 kategorií. Bylo to rozdělené na kluky a holky a zároveň na první a druhý stupeň. Závodníci mohli využít gymnastické magnesium, které po pár minutách bylo všude. Žáci prvního stupně šplhali do půlky a žáci druhého až nahoru. V kategorii prvního stupně vyhrála z dívek Stela Cafourková, hned po ní byla

Markéta Procházková a bronzovou medaili získala Barbora Potůčková. V chlapecké kategorii první tři místa získali Jaroslav Šíma, Adam Novák a Štěpán Láník. Z kategorie chlapců druhého stupně vyhrál první místo Daniel Peška, druhé místo obsadil Lukáš Vítámvás a třetí místo vyhrál Dominic Michael Wurm. Z dívek druhého stupně si první místo vybojovala Amálie Kleppová, hned po ní byla Tereza Štefaňáková a třetí místo obsadila Claudie Dobešová. Šplh se mi moc líbil, sice nevím, jestli na něj půjdu příští rok, ale netušila jsem, že v naší škole jsou tak šikovní žáci. Gratuluji všem výhercům.

(Lucie Svobodová, 5. ročník)

Finance a energie aneb Můžu i já šetřit u nás doma?

Každý rok na počátku měsíce února realizujeme pro žáky 2. stupně projektový den finanční gramotnosti. Obdobně tomu bylo i ve čtvrtek 2. února 2023.

Hlavní snahou ve výuce je propojovat poznatky z různých oblastí s tím, s čím se žáci setkávají v dnešní době v běžné realitě. Z tohoto důvodu vzešla dvě základní témata - finance a energie. Do programu dne byly pro žáky 6. a 7. ročníku zařazeny bloky - jak se promítne spotřeba a šetření energií v rodinném rozpočtu. Žáci 8. a 9. ročníku se přesunuli z lavic

do terénu - navštívili call centrum ČEZ Energo v Třebíči, kde se seznámili s novými energetickými technologiemi. Následně pokračovali ve „fiktivních“ nákupech aut, sportovních potřeb, potravin a také nákupech deviz. A jak hodnotila obsluha prodeje naše aktivity? Setkali jsme se s chválou našich žáků a slušným vystupováním.

(Lenka Brabencová, učitelka)

Zlatý kos - pěvecká soutěž

Ve středu 1. března 2023 se uskutečnila již tradiční školní pěvecká soutěž Zlatý kos. Zájem o vystoupení ve školním kole mělo hned několik žáků - celkem 44 zpěváků.

Všichni zpěváci byli rozdělení do pěti kategorií. V porotě zasedli pedagogové - paní učitelky Kočí, Gargelová, Šípová a Sovková. Zpívající žáky doprovázeli na klavír rovněž pedagogové - paní učitelka ze školky Iva Svobodová, paní učitelka Kotačková a pan učitel Nováček. Následně vám přinášíme výsledky této oblíbené akce.

První kategorie (MŠ a 1. roč.):

1. Linda Cafourková (MŠ)
2. Jitka Vodičková (1. ročník)
3. Amálie Fialová (1. ročník)

Druhá kategorie (2. a 3. roč.):

1. Nicol Šeinerová (2. ročník)
2. Natálie Šimová (2. ročník)
3. Hana Mílová (2. ročník)

Čtvrtá kategorie (6. a 7. roč.):

1. Anežka Bartošková (6. roč.)
2. Jáchym Cafourek a Matyáš Pekárek (oba 6. ročník)
3. David Šeiner a Matěj Kurtin (oba 6. ročník)

Pátá kategorie (8. a 9. ročník):

1. Barbora Procházková (8. roč.)
2. Soňa Nováčková (9. ročník)
3. Natálie Svobodová (8. ročník)
3. Eliška Svobodová (8. ročník)

Absolutním vítězem této pěvecké soutěže ve všech kategoriích ve školním roce 2022/2023 se stal Matyáš Mares (5. ročník).

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

3. Simona Růžicková (3. ročník)

Třetí kategorie (4. a 5. ročník):

1. Matyáš Mares (5. ročník)
2. Stela Cafourková (4. ročník)
2. Lucie Svobodová (5. ročník)
3. Adéla Mrňová (4. ročník)

Čestné uznání: Markéta Procházková (5. ročník)

Škola na bruslích

Ve čtvrtek 2. března 2023 se naše škola vydala jako každý rok na bruslení do Moravských Budějovic.

My dvě jsme se jako každý rok na bruslení těšily. Všichni jsme jeli autobusem přibližně patnáct minut. Když jsme vystoupili z autobusu, vzali jsme si věci na bruslení. Pak jsme se všichni odebrali na zimní stadion, kde jsme si v připravených šatnách obuli brusle. Měli jsme na bruslení vymezenou hodinu a půl. Tento čas jsme náležitě

využili. Po prvním vstupu na led jsme s Markétou zavravoraly, ale po pár minutách jsme se rozbruslily. Pak nám to šlo jak po másle. Vyzkoušely jsme si také připravený slalom. Celou dobu jsme bruslily spolu. Ani jednou jsme nespadly a celé bruslení jsme si užily. Na závěr celé akce proběhlo třídní focení. Už teď se těšíme na další bruslení příští rok!

(Lucie Svobodová a Markéta Procházková, obě 5. ročník)

Recitační soutěž - školní kolo

V pátek 10. března 2023 se uskutečnilo školní kolo Recitační soutěže - jednalo se o další tradiční školní akci. Zúčastnilo se jí celkem 47 recitátorů z řad prvního i druhého stupně.

Soutěžilo se v pěti kategoriích. Porotu tvořili pedagogové - paní učitelky Míčová, Gargelová, Sovková a pan učitel Nováček, který celou akci také bravurně moderoval. Na dalších řádcích vám nabízíme výsledky této soutěže.

První kategorie (1. ročník):

1. Amálie Fialová (1. ročník)
2. Ondřej Potůček (1. ročník)
3. Jitka Vodičková (1. ročník)

Druhá kategorie (2. a 3. roč.):

1. Hana Mrnušítková (2. ročník)
1. Nicol Šeinerová (2. ročník)
2. Teodora Potůčková (2. ročník)
3. Anna Iranová (2. ročník)
3. Barbora Potůčková (3. ročník)

Třetí kategorie (4. a 5. ročník):

1. Barbora Pekárková (4. ročník)
1. Lucie Svobodová (5. ročník)
2. Nikola Smolková (4. ročník)
3. Eva Enčevová (5. ročník)

Čtvrtá kategorie (6. a 7. roč.):

1. Milan Hlouch (6. ročník)
1. David Šeiner (6. ročník)
2. Adéla Kleppová (6. ročník)

3. Taťána Svobodová (6. ročník)
- Pochvalný list: Vojtěch Šerý (7. ročník)

Pátá kategorie (8. a 9. ročník):

1. Lucie Mrňová (9. ročník)
2. Tereza Smolková (9. ročník)
3. Barbora Procházková (8. roč.)
3. Natálie Svobodová (8. ročník)

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Svatý Valentýn

Den svatého Valentýna (zkráceně Valentýn) se slaví 14. února jako svátek lásky a náklonnosti mezi zamilovanými partnery.

Je to den, kdy se tradičně posílají dárky, květiny, cukrovinky a pohlednice s tematikou srdce jako symbolu lásky. Tomuto svátku vládne červená barva, neboť vyjadřuje lásku. K Valentýnu se váže celá řada zvyků, které pomalu pronikají i do českého prostředí, a to zejména nákup visacích zámečků s valentýnskými motivy.

Kdo byl svatý Valentin?

Byl to římský kněz a misionář, který zemřel mučednickou smrtí. Podle legendy měl léčitelské

foto: Zdroj: ceskykutil.cz

schopnosti a byl po dvou zázracích ctěn jako ochránce proti pakostnici a padoucnici. K nejstarším místům

svatovalentinské úcty v Čechách patřil kostel sv. Valentina na Starém Městě pražském postavený koncem 12. století.

foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

Relikvie (tělesný pozůstatek světců) sv. Valentina je zaznamenána v soupisu ostatků na hradě Karlštejně.

(Karel Horák, 7. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: ceskykutil.cz

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Charakteristika mé babičky

Osnova:

1. Seznámení a vnější charakteristika
2. Vnitřní charakteristika
3. Vztah k přírodě a památkám
4. Záluby
5. Jak babičku vidím já

Moje babička se jmenuje Olga Pokorná. Je jí 79 let. Bydlí v Myslibořicích v rodinném domku. Moje babička má velké zelené oči a krátké šedé vlasy. Je přibližně 165 cm vysoká. Nejčastěji nosí dlouhá trička a tepláky.

Babička vždy byla hrozně hodná, milá a pohodová. Umí se také hodně rychle rozčilit a pomalu se uklidňuje. Někdy bývá babička až moc domýšlivá a urážlivá, ale má a vždy měla hodně laskavé srdce.

Moje babička opravdu miluje přírodu. Nejvíce to má ráda v okolí Rožnova pod Radhoštěm, kde se také narodila. Miluje také Lednicko-valtický areál, hlavně ty

foto: Zdroj: krasnapani.cz

nádherné zahrady před zámkem. Babička s námi také jezdí do Rakouska. Moc se jí líbí, když koukají jen špičky hor z mlhy, která je v údolí. Moje babička má také hodně ráda památky. Hodně se jí líbí skanzen v Rožnově pod Radhoštěm, ale také miluje rakouské město Salzburg. Tam ji

nejvíce zaujalo muzeum Haus der Natur a fontána, ve které se vždy v létě koupou koně. Myslím si, že je fontána v barokním stylu, a to ona má hodně ráda.

Babiččinou zálibou je kultura, ale její největší zálibou bylo vždy čtení. Nejvíce má ráda

detektivky od Agathy Christie. Její nejoblíbenější jsou ty knihy, kde se vyskytuje hlavně slečna Marplová. Její obrovská záliba jsou také filmy, jako je třeba Pretty Woman. Každé Vánoce sleduje pohádky jako Tři oříšky pro Popelku nebo Mrazík, ale také legendární Pelíšky.

Moji babičku vidím jako velice klidnou dámu. Někdy je ale až moc uzavřená v sobě a nechce si o tolika věcech povídat. Také, co umřel můj dědeček, přestala chodit do firmy za zaměstnanci, se kterými si vždy povíдалa. Obecně už moc mezi lidmi nechodí, což mě mrzí. Hodně lidí mi říká, že by ji hrozně rádi viděli, ale ona už moc nechce. Každopádně i tak je s ní legrace a zábava, když vypráví o svém dětství. Samozřejmě ji mám moc ráda a za žádnou jinou bych ji nevyměnila.

(Michaela Pokorná, 9. ročník)

Obraz Josefa Lady (popis uměleckého díla)

Osnova:

1. Hlavní motiv - dívka
2. Vlastní popis - vesnička, krajina
3. Můj dojem z obrazu

Už na první pohled vidím, že hlavním motivem obrazu je dívka, která odchází z malé vesničky. V okolí můžeme zahlédnout pole a lesy. V malé vesničce je nejvyšší budovou kostel. Domy jsou spíše starého původu. Obraz je vymalován v teplých barvách. V popředí si můžeme všimnout již zmiňované dívky, která je hlavním motivem obrazu. Má na sobě růžovou sukni a na ní ještě bílou zástěru. Na hlavě má bílý šáteček. Připomíná mi Červenou karkulku, protože v rukou nese džbán a košíček. Okolo ní je zelená travčinka a spousta polí. Prochází vedle malé kapličky a mezníku.

Ve střední části můžeme vidět malou vesničku. Nejvíce na mě působí kostel, který je uprostřed. Okolo kostela jsou domy a stodoly. Stodola, která je na začátku vesničky, má zvláštní střechu, na které je namalován kříž. Jeden dům mi připadá jako z pohádky Princezna ze mlejna.

foto: Zdroj: aukro.cz

V pozadí je vidět krásná zeleňoučká krajina. Jedná se spíše o západ slunce, které zapadá za kopce. Za vesničkou vede cestička lemovaná stromy. Nejvíce mě zaujal les, protože se dnes moc nevidí zelené husté

lesy. Na obloze létají ptáci.

Tento obraz na mě působí dobře. Je to pohádkový letní den. Celkově na mě obrazy od Josefa Lady působí velice dobře. Chtěla bych vidět takový typický den

ve starší době. Nejvíce se mi na obraze líbí západ slunce.

(Nela Palátová, 7. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Polsko - země překvapivých krás nedaleko za našimi hranicemi

Ahoj, seznámím vás s naším sousedním státem - Polskem.

Polsko leží ve střední Evropě a jeho další sousední státy jsou Německo, Slovensko, Ukrajina, Bělorusko, Litva a Rusko. Polská vlajka se skládá ze dvou barev - bílé a červené. Současně žije v Polsku kolem 38 milionů obyvatel, jedná se tak o 8. nejlidnatější stát v Evropě. Hlavním městem je Varšava, do raného novověku to byl Krakov. Od srpna 2015 je prezidentem Polska politik a právník Andrzej Duda.

Název

Název Polsko se odvozuje od názvu kmene Polanů, který žil ve Velkopolsku (část Polska). Slovo Polané se dá přeložit jako „obývající otevřené pole“, tedy roviny. Je také ovšem možné, že hlavní náplní života tohoto kmene bylo zemědělství, a to na rozdíl od jiných tehdejších kmenů, např. Vislanů či Mazovčanů, kteří obývali lesnaté oblasti. V minulosti se používal i latinský název Terra Poloniae - Polská země.

Historie

První zmínky o Polsku jako státním útvaru pochází z 10. století. V té době panoval v zemi historicky první doložený vládce - kníže Měšek I. Velký rozkvetl zažil polský stát v 16. století. Království polské, které vzniklo na počátku 19. století, bylo sice autonomní, ale podléhalo ruskému carovi. V roce 1831 vypuklo ve Varšavě listopadové povstání, které patřilo k největším v 19. století. Car jej

foto: Zdroj: hks.re

však potlačil a autonomie byla zrušena. Polsko opět získalo suverenitu až po skončení první světové války. Po roce 1945 se Polsko stalo komunistickým státem. Po pádu komunistického režimu v roce 1989 se Polsko stalo členem Severoatlantické aliance a připojilo se v roce 2004 k Evropské unii.

Kultura

Literárně nejúspěšnějším obdobím byl v Polsku romantismus, kam spadá i Adam Mickiewicz. Většina lidí však zná až pozdějšího spisovatele Henrika Sienkiewicze, který napsal například Pouští a pralesem, Ohněm a mečem

a další díla. Sám autor získal Nobelovu cenu za literaturu. Úspěch přinesli své zemi i další rodáci, jakými jsou například filmoví režiséři Andrzej Wajda nebo Roman Polański. Z Polska pocházel také jeden z nejvýznamnějších hudebních skladatelů - Fryderyk Chopin.

Polská kuchyně

Typickým polským jídlem je bigos. Bigos je něco jako české vepřo knedlo zelo. O Vánocích se často podává barszcz, což je polská verze boršče, který je však na rozdíl od ruského a ukrajinského boršče čirý. Používá se do něj šťáva z kvašené červené řepy, masový

vývar a dávají se do něj těstoviny plněné houbami zvané uszka. Do jelit přidávají Poláci místo krup často pohanku, tuto verzi jelita pak nazývají kaszanka. Tradiční polskou polévkou je okurková, dále polévka zvaná flaki, jež je blízká naší dršťkové, či žurek podobný českému kyselu. Pro Čechy exotickou může být czernina, tmavá polévka z kachního vývaru a kachní krve. Ze sladkostí jsou oblíbené koblihy. Dalšími dezerty jsou tvarohový moučník zvaný sernik, makový závin nebo napoleonka (zvaná též kremówka) z listového těsta. Oblíbené jsou také karamelové bonbóny zvané krówki.

Polský jazyk - minislovníček

Dzien dobry - Dobrý den
Dobry wieczor - Dobrý večer
Dobranoc - Dobrou noc
Czesc - Ahoj
Do widzenia - Na shledanou
Proszę - Prosim
Dziekuje - Děkuji
Dzieki - Díky
Przepraszam - Promiňte
Tak - Ano
Nie - Ne

Zajímavost

Obyvatelé Polska mluví hodně rozličně oproti Čechům, a to hodně ukřičeně. My bychom si mysleli, že se hádají, ale není to tak.

(David Šeiner, 6. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

foto: Zdroj: lidovky.cz

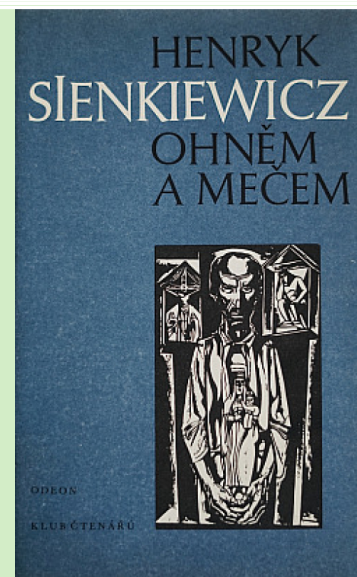

foto: Zdroj: databazeknih.cz

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU EVOU GARGELOVOU

Eva Gargelová je v aktuálním školním roce novou třídní učitelkou žáků 3. ročníku. Moje zvědavé otázky byly tentokrát směřované právě jí. Pojďte se tedy s paní učitelkou lépe seznámit.

Proč jste se rozhodla stát učitelkou?

Bavilo mě pracovat s dětmi, jen jsem si nebyla jistá, jestli bych chtěla být učitelkou v mateřské školce, anebo na základní škole. Bavila mě němčina, takže jsem šla studovat učitelství německého jazyka. Nakonec jsem si tedy zvolila základní školu.

Mohla byste nám přiblížit, jak to vypadá na vysoké škole? Bylo těžké ji vystudovat?

Tak nejtěžší je tam samozřejmě zkouškové období, to jsem byla ve stresu celkem pořád, ale myslím si, že pokud člověk má nějaký cíl a opravdu za ním chce jít, tak to udělá. Určitě záleží na tom, jakou školu člověk studuje. Myslím si, že když se člověk nějak připravuje, tak se nemusí vůbec ničeho bát. Já jsem tedy trochu takový „stresář“, také mi to dělalo občas problém, ale nikdy se nestalo, že bych si řekla, že už to nemá cenu. Věděla jsem, že jestli se chci stát učitelkou, tak musím vystudovat vysokou školu, takže jsem s tím šla a pak už to bylo jednoduché.

Jak se vám líbí naše škola a proč jste se rozhodla pracovat jako učitelka právě zde?

Jedním z důvodů byl ten, že už jsem toto prostředí znala, takže to pro mě bylo mnohem jednodušší sem nastoupit, když už jsem tak nějak věděla, kde co je a jak to tady probíhá. Tato škola se mi líbí, je tu takové rodinné prostředí - všichni se znají. Hrozně se mi líbí zdejší přírodní zahrada, protože to není snad nikde, kde by mohli jít žáci o přestávce ven, a to je pro mě prostě úplně skvělé.

Jaké máte vzpomínky na učitele, kteří vás na této škole učili?

Vzpomínky mám dobré. Já jsem se učila celkem dobře, takže to nebylo tak, že by na mě byl někdo zasedlý, nebo že by byl někdo zlý, to určitě ne. Myslím si, že pro mě zdejší učitelé byli spíše vzorem, a díky tomu jsem

se chtěla stát právě učitelkou.

Jaké je pracovat s učiteli, kteří vás v mládí učili? Rozumíte si se všemi zaměstnanci ve škole?

Já doufám, že si se všemi rozumím, nebo alespoň mám takový pocit. Přijde mi, že se ti učitelé vůbec vzhledově nezměnili. Je fakt, že jak jsou starší, tak mi dělalo ze začátku problém, abych si s nimi tykala, protože jsem je pořád viděla jako své učitele, měla jsem k nim respekt, takže mi dělalo problém jim říci „ahoj“, ale myslím si, že teď máme opravdu bezvadný vztah.

Jaký máte vztah ke své třídě a jaký zák vás v ní nejvíce zlobí?

Jsem prvním rokem třídní učitelkou, takže si myslím, že mám k této třídě takové silnější pouto. Zamilovala jsem si je, jsou hodní. A kdo mě zlobí nejvíce? Většinou teda zlobí víc kluci než holky, nebudu ale říkat jména. Není tu nikdo, kdo by mě vložene zlobil, mám je všechny stejně moc ráda.

Jakou třídu byste chtěla mít pod svými křídly, kdybyste nemohla mít třetí třídu?

Jelikož učím jenom třetáky a devátáky a nikoho jiného tady pořádně neznám, tak by to byli asi ti devátáci, mám k nim blíže, ale ráda bych klidně zkusila první třídu úplně od začátku, abychom si vybudovali takový hezký vztah. Já jsem tady taky nová, takže bychom si rozuměli.

Když jste chodila na základní školu, bavila vás více matematika nebo čeština?

Určitě čeština, já úplně nejsem takový ten matematický typ. Věděla jsem, že budu chtít studovat nějaký humanitní předmět, jako je čeština nebo občanská výchova. To mě nejvíce bavilo.

Pokud byste nebyla učitelkou, jaké povolání byste chtěla dělat a jaké naopak ne?

Bavila by mě psychologie, protože je hrozně zajímavé zkoumat, jak se člověk chová, jak mu v určité situaci pomoci, jak zvládá stresové situace apod. Určitě bych nechtěla dělat něco,

co je fyzicky náročné, i když neříkám, že člověk přijde z práce a má úplně čistou hlavu. Myslím si, že ty fyzicky náročné práce nejde dělat dlouhodobě.

Jaké místo se vám na naší škole líbí?

Nejvíce se mi líbí ta přírodní zahrada. Když jsem se tady dívala na fotky, tak jsme i my jako žáci začali pracovat v přírodní učebně, dělali jsme tam vlastně toho krokodýla. Víím, že se tam zrovna dělalo i to jezírko, takže jsem ráda, že jsem byla u zrodu zahrady.

Nedávno jste měla svatbu. Jak jste si ji užila? Byla to vaše vysněná svatba? Šlo vše přesně podle vašeho plánu?

Můžu říct, že to byla moje vysněná svatba. Jelikož já jsem takový člověk, který si myslí, že si vše udělá nejlíp, tak jsem si to nějak naplánovala sama - všechnu výzdobu, napéct si cukroví atd. Bylo toho na mě ale strašně moc a už bych to znova dělat nechtěla. Všechnu tu výzdobu jsem si vlastně sama vytvořila, takže to bylo náročné. Podle mého plánu bylo asi všechno kromě jedné věci a tou bylo, že jsem chtěla, abychom měli nějaké romantické fotky u západu slunce, ale jelikož bylo celou dobu pod mrakem a trochu přšelo, tak se plány úplně změnily. Byla jsem z toho trochu smutná, ale užila jsem si to. Byla tam moje rodina, přátelé a nic bych na tom neměnila.

Jste spokojená se svým manželem? Dokázala byste si představit život bez něj?

Určitě bych si život bez něj nedokázala představit. On si to tady sice nepřechte, ale měl by to slyšet, protože je to člověk, se kterým se zasměji, a myslím si, že smích je do života potřeba. Kdybych neměla jeho, tak asi ani nedostuduji. Díky němu jsem to brala všechno tak trochu s humorem a ničeho jsem se nebála.

Chtěla byste mít děti, nebo vám stačí ty ve škole?

Určitě bychom chtěli i vlastní děti, neříkám, že tyhle děti neberu jako vlastní, ale určitě bych chtěla mít i své děti. Jenom bych jich nechtěla mít dvacet.

Co ráda děláte ve volném čase?

Momentálně rekonstruujeme dům, takže teď je to práce na domě a na zahradě, ale ráda něco vytvářím, buď do práce, nebo různé dekorace.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?

Když čtu, tak většinou nějaké knížky v němčině, což mě baví, anebo nějaké knížky týkající se pedagogiky, abych se vzdělávala. Třeba knížka *Konec školní nudy* mě hodně bavila a byla zajímavá. Knížek v němčině mám víc, třeba *Ohne meine Mann habe ich glitches heiratet*, což v překladu znamená něco ve smyslu *Bez mého manžela bych se šťastně vdala*, ale je to trochu taková nadsázka.

Jakou cestu jste si nejvíce užila?

Bylo to naposledy, když jsme byli ve Švýcarsku, protože miluji teplo. Většinou tam bylo v létě teplo, ale byly tam i hory, takže jsme si udělali výlet na nějakou horu. Tím, že mám vystudovanou němčinu,

tak se mi líbilo, že jsem tam místním rozuměla. Také krajina tam byla úžasná.

Jaký zimní sport je vám nejbližší? Pokud nemáte ráda zimu, tak jaký letní sport ráda děláte?

Já se přiznám, že zimu úplně ráda nemám, takže ani žádný zimní sport, maximálně nějaké sáňkování/bobování. Naopak v létě úplně miluji už od šesti let jízdu na kolečkových bruslích a pak plavání.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Máme doma psa, jmenuje se Sindy, je to bígl a je to jediné zvíře, které máme, pokud se nepočítají slepice. Když jsem byla menší, tak jsme doma měli třeba džungarské křečky, andulku a morče. Takže vztah ke zvířatům mám hezký, ale nejraději mám jen toho psa.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo? Máte ráda guláš?

Určitě by to bylo něco bezmasého, nejsem vegetarián, ale úplně miluji sýry, takže klidně těstoviny s nějakou

sýrovou omáčkou. Jídlo prostě musí obsahovat sýr a pak budu spokojená. Guláš ráda mám, ale nemusím tam mít to maso, stačí mi knedlík s tou omáčkou.

Jaká je vaše nejoblíbenější květina?

Tak já jsem člověk, který úplně miluje květiny, a to všechny. Kolikrát říkám manželovi, že mi stačí, aby utrl pampelišku nebo sedmikrásku, a že budu spokojená. Nejradši mám asi pivoňky a tulipány.

Jaká barva vás nejvíce vystihuje?

Miluji starorůžovou, myslím si, že je to taková jemná barva. Mám ráda třeba i starorůžové květiny - růže nebo pivoňky, také všelijaké oblečení.

Chtěla byste mít jinou barvu vlasů?

Tak já bych určitě chtěla být bruneta pořád, už i proto, že o nich není tolik vtipů jako o blondýnách. Myslím, že ta barva ke mně patří. Kdybych byla odvážnější, tak se určitě nebojím nějaké světle růžové barvy, ale raději zůstanu u těch

svých vlasů.

Jak vypadá váš vysněný dům?

Můžu říci, že si svůj vysněný dům teď plánuji, ale určitě by to nebylo ve stylu „všude nějaká polička a něco přeplněného“. Mám ráda něco čistého, jemného a nejbližší by tomu byl asi skandinávský styl. Prála bych si nějaká velká okna někam do zahrady a nejlépe nějakou terasu, kde člověk může grilovat a posedět s přáteli.

Na které planetě (kromě planety Země) byste chtěla bydlet?

Asi na Venuši. Když se říká, že ženy pochází z Venuše, tak asi tam.

Máte nějaké motto? Pokud ano, jak zní?

Mám jedno motto, a to zní: „Vzdělání je to, co nám zůstane, když zapomeneme všechno, co jsme se naučili ve škole.“

Děkuji za příjemný rozhovor.

(Natálie Svobodová, 8. ročník)

KUTIL MYŠKOLÁK

Přípravy na 19. Školní bál

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

Spoj čarou levý sloupec s pravým.

Procvičuj NĚMECKÝ JAZYK:

učitel	zählen
rozhlas	malen
písmo	der Apfel
tabule	schwimmen
auto	das Radio
jablko	das Krankenhaus
plavat	die Katze
batoh	die Hose
malovat	die Tafel
nemocnice	der Stuhl
počítat	der Lehrer
vlak	der Rucksack
kalhoty	die Tschechische Republik
obličej	die Schrift
židle	das Auto
Česká republika	die Frucht
kočka	der Zug
ovoce	das Bett
postel	das Gesicht

foto: Autor: Pavel Chytka (7. ročník)

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Mariana Zimová (8. ročník)

ilustrace: Sofie Žáková (6. ročník)

ilustrace: Eliška Hudečková (6. ročník)

ilustrace: David Matějek (8. ročník)

ilustrace: Kristýna Kselíková (6. ročník)

ilustrace: Marek Nováček (6. ročník)

ilustrace: Mariana Zimová (8. ročník)